

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/diplomacy

Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Foreign Affairs for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/dyplomacja

Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

Nota informacyjna nt. orzecznictwa Trybunału nr 226

Luty 2019 r.

Khan p. Francji, skarga nr 12267/16

Wyrok z 28.02.2019 r. [Piąta Sekcja]

Art. 3

Ponizające traktowanie

Niepewne warunki życia małoletniego cudzoziemca pozbawionego opieki w obozie dla imigrantów i niewykonanie nakazu sądowego dotyczącego umieszczenia go w pieczy instytucjonalnej: *naruszenie*

Fakty – Skarżący, małoletni cudzoziemiec pozbawiony opieki, w wieku dwunastu lat przez sześć miesięcy przebywał w południowej części obozowiska w Calais (*lande de Calais*). Ponieważ nie został objęty ochroną przez władze, mieszkał, podobnie jak większość małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki, w baraku.

W dniu 19 lutego 2016 r. organizacja pozarządowa zwróciła się do sędziego ds. nieletnich o tymczasowe umieszczenie skarżącego w pieczy. Zauważając, że skarżący nie ma żadnych przedstawicieli ustawowych we Francji, nakazem wydanym tego samego dnia sędzia wyznaczył mu tymczasowego przedstawiciela. Nakazem z dnia 22 lutego 2016 r. nakazał on umieszczenie skarżącego w pieczy organu pomocy społecznej ds. nieletnich w celu zapewnienia mu w ciągu jednego miesiąca zakwaterowania i umożliwienia połączenia się z członkami rodziny zamieszkałymi w Wielkiej Brytanii.

Skarżący twierdził, że ani departament Pas-de-Calais, ani prefektura nie podjęły działań w celu zapewnienia mu ochrony. Wskutek zburzenia jego baraku w czasie operacji rozbiórki południowej części obozowiska w dniu 2 marca 2016 r., skarżący przeprowadził się do prowizorycznego schronienia w części północnej. Około 20 marca opuścił „obozowisko w Calais” i nielegalnie przedostał się do Anglii.

Prawo – Art. 3 (*aspekt materialny*) [Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności]: Z powodu niezapewnienia skarżącemu ochrony przez władze i pomimo wsparcia, które otrzymał od organizacji pozarządowych działających na terenie obozowiska w Calais, skarżący przez sześć miesięcy mieszkał w otoczeniu, które ze względów zdrowotnych oraz bezpieczeństwa było w sposób oczywisty nieodpowiednie dla dzieci. Niezapewnienie skarżącemu ochrony stało się dla niego jeszcze bardziej dotkliwe po przeprowadzeniu rozbiórki południowej części obozowiska i zburzeniu baraku,

w którym mieszkał, oraz w związku z ogólnym pogorszeniem się warunków życia w obozowisku. Ponadto z uwagi na niebezpieczną sytuację, w jakiej znalazł się skarżący, w dniu 22 lutego 2016 r. sędzia ds. nieletnich nakazał umieszczenie go w pieczy organu pomocy społecznej ds. nieletnich.

Przed wydaniem nakazu umieszczenia skarżącego w pieczy właściwe władze nawet nie zidentyfikowały skarżącego jako małoletniego cudzoziemca pozbawionego opieki, mimo że przebywał on w obozowisku w Calais przez kilka miesięcy, a jako małe dziecko powinien szczególnie zwrócić ich uwagę. Środki zastosowane w celu identyfikacji w obozowisku małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki były nieodpowiednie.

W związku z powyższym, chociaż skarżący przyjąłby urzędową ochronę, to nie do niego - jako dwunastoletniego dziecka z ograniczoną znajomością języka francuskiego - należało podjęcie działań administracyjnych niezbędnych do umieszczenia go w pieczy. Za brak doprowadzenia skarżącego do wyznaczonego urzędowo ośrodka recepcyjnego nie można też krytykować organizacji pozarządowych, które dobrowolnie wspierały skarżącego, ani prawnika reprezentującego go w postępowaniu, w którym wydano nakaz z 22 lutego 2016 r., ani tymczasowego przedstawiciela wyznaczonego w dniu 19 lutego 2016 r., zważywszy że w sposób oczywisty obowiązek ten należał do władz.

Zadanie władz krajowych było skomplikowane, biorąc pod uwagę zwłaszcza liczbę osób obecnych w obozowisku w Calais w przedmiotowym czasie, trudności związane z identyfikacją wśród nich małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki, a także trudności w określeniu sposobu zapewniania ochrony dostosowanej do ich sytuacji i jej wdrożeniu, zwłaszcza że niektóre dzieci były jej niechętne. Niemniej jednak, ponieważ władze nie wykonały nakazu tymczasowego umieszczenia skarżącego w pieczy, nie zrobiły one wszystkiego, czego można było od nich w uzasadniony sposób oczekiwać w celu wypełnienia obowiązku ochrony i zapewnienia opieki skarżącemu – dwunastoletniemu cudzoziemcowi bez opieki przebywającemu nielegalnie na ich terytorium – a więc osobie należącej do najbardziej narażonych grup w społeczeństwie.

Niepewność niedostosowanego dla dziecka otoczenia „obozowiska w Calais”, w jakim skarżący przebywał przez kilka miesięcy, oraz niewykonanie nakazu sędziego ds. nieletnich dotyczącego zapewnienia ochrony skarżącemu stanowiły łącznie poniżające traktowanie.

Rozstrzygnięcie: naruszenie (jednogłośnie).

Art. 41: 15 000 euro z tytułu szkody niemajątkowej; roszczenie z tytułu szkody majątkowej oddalone.